

IN MEMORIAM PIETER BOODT

Op 29 maart 1957 overleed te Alkmaar de oud-houtvester bij het Staatsbosbeheer P. Boodt, of zoals zijn goede bekenden hem steeds noemden, Pieter Boodt. Daarmede is een wel zeer actief leven afgesloten van iemand, die vol met initiatieven, ruim 41 jaren lang in de bosbouw werkzaam is geweest.

Pieter Boodt
geb. 26 juni 1883, overl. 29 maart 1957

Geboren te Rhenen op 26 juni 1883, trad hij na zijn studie te Wageningen, op 1 april 1908 in dienst bij het Staatsbosbeheer. Nadat hij een viertal jaren op het Hoofdbureau van deze dienst te Utrecht werkzaam was geweest, werd hij in 1912 overgeplaatst naar Assen, waar hij waardevol pionierswerk heeft verricht en de grondslag heeft gelegd voor de in latere jaren op grote schaal volgende bebossingen, die Drente nu hebben gemaakt tot een belangrijk bosbouwcentrum.

In 1920 werd hij belast met de leiding van de duinbebossingen op de Noordzee-eilanden. Dat was een geheel andere taak, maar ook op dit gebied kwam zijn werkzame aard en originele instelling tot uiting. Ik behoef hiervoor alleen maar te herinneren aan zijn beplantingen met gebruik van doordrenkte turven. Zijn ondervindingen op het terrein van de duinbebossing heeft hij vastgelegd in een brochure getiteld: „De duinbebossing op de Noordzee-eilanden”.

Daarna heeft hij nog grote bekendheid verworven door de onder zijn leiding tot stand gebrachte bebossingen in de Wieringermeerpolder, de

eerste der drooggelegde Zuiderzeepolders. Ook in de eerste opzet van de bebossingen in de Noordoostpolder speelde hij een belangrijke rol.

Dat de bebossingen in de Wieringermeerpolder in de tweede wereldoorlog weer grotendeels door onderwaterzetting verloren gingen, was voor Pieter Boodt een hele slag, maar na de bevrijding in 1945 werkte hij weer vol geestdrift aan het herstel, tot hij op 1 juli 1949 werd gepensionneerd.

Pieter Boodt heeft een zeer levendige actieve loopbaan gehad, desniettemin zocht hij ook in zijn buiten-ambtelijk leven niet in de eerste plaats naar rust. Thans is deze hem opgedrongen. Hij ruste in vrede.

G. Gerbranda.

BOODT EN DE BOSCHBOUW VEREENIGING

Op 1 oktober 1910 werd te Utrecht de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging opgericht en Boodt was een van de zeven mannen die hiertoe de stoot gaven. In het verenigingsleven trad Boodt niet zo zeer naar voren, maar wel was hij jarenlang medewerker aan het tijdschrift. Op grond van zijn medewerking aan de tweede wetenschappelijke bosbouwcurcus op 15 oktober 1925, waarvan het verslag verscheen in het jaarboek van 1926 („Bezaaiingsproeven in de duinen”) en zijn daadwerkelijke steun aan het tijdschrift in het eerste jaar, toen de uitgave was gestart door dr. J. R. Beversluis, werd hij dadelijk bij het begin van de tweede jaargang in 1929 redacteur-secretaris. Dit bleef hij tot 1933 en tot in 1952 was hij gewoon redactie-lid.

Het eerste artikel in 1928 was een reisbeschrijving van een bezoek aan Corsica met zijn bossen. In 1930 volgde een uitgebreid artikel van zijn werk bij het zoeken naar afzetmogelijkheden van het hout geteeld op de eilanden, en wel op de zoektocht met „Verkoling van hout met verplaatsbare fransche houtskoolovens”. In 1934 schrijft hij dan zijn later gebundelde vervolgartikels over „De bebossing op de Noordzee-eilanden” en in 1936 over „Natuurbescherming en duinbebossing op de Waddeneilanden en het Staatsboschbeheer”. Interessant was ook zijn deelname aan het debat over „Bosch en wild” in 1935. In 1942 en 1943 sluit de reeks dan waardig met zijn ook weer gebundelde vervolgartikels „De bebossing en de beplantingen in de Wieringermeerpolders”.

Red. Secr.